

Lønsømadevej 38. LØ.38.

matr.nr.llo 1085 m 2

matr.nr.343 1093 m2

Ejendommen ligger i dag på matr.nr.343, men den lå tidligere på matr.nr.110.

Under stormfloden i 1872 blev huset nemlig taget af vandet, Beboerne måtte redde sig i en båd.

Beboerne var Martin Lorenzens enke og et par børn. (H endes mand var druknet ved fiskeri). Hun blev senere gift med Christen Thonesen ved Kromum.

Et af børnene var Jens Lorenzen, Møllegade 37.(1870-1956).

Christian Matthiesen, Agerhøjvej 4.

Den anden familie, der boede i huset var fisker Hans Jensen Fangel (1845-1932). Han måtte med sin kone Anne * Hansen (1843-1931) og børn ,samt de øvrige der var plads til, gå i hans båd. Her drev de rundt på Als Fjord til det blev lyst.

De kom i land ved Lønsømaj. Sådant er begivenheden fortalt af en datter Maren Fangel, gift Christensen, til sin dattersøn Hans

Endvidere fortæller hun, at hun sad med en af de mindre søskende på skødet indsvøbt i en dyne i bådens bund(en dyne hun for øvrigt blev begravet i).

Udover Maren født 1870, gift med Johan Christensen hvis døtre Anna og Grethe begge gift Grau og en datter gift Matthiesen, en søn Christen Christensen, Uldbjerg.

Havde Anna og Hans Jensen Fangel

En søn Jens Jensen Fangel født 1872. [Marineofficer](#)

Død den 1. jan. 1953 Washington, USA

En datter Anna (1875-1875)

En søn Hans født 1876, der blev mejeribestyrer på Ketting Mejeri.

F.T.1925 i Ketting

1 Fangel, Hans Jensen G 24.06 1876 49 Holmskov husfader Ketting mejeribestyrer

2 Jensen, Anne G 20.02 1882 43 Mjang/Hørup husmoder Ketting hans kone

3 Fangel, Hans Olaf Jensen U 11.04 1904 21 Grundfør/Aarhus søn Killebrønd/Taast. lærer også i Holm

6 Fangel, Aage Ferdinand Jensen U 17.01 1917 8 Ketting søn Ketting

7 Fangel, Dagmar Helene Jensen U 22.11 1919 6 Ketting datter Ketting

8 Wolf, Anna Dorothea U 15.04 1904 21 Flensborg husassistent Ketting

9 Christensen, Peter Anton navnændret U 05.07 1906 19 Elling/Hjørring mejerist Ketting f.1949 Trondhauge

10 Jespersen, Robert Lygum U 12.07 1908 17 Ødis/Bramdrup mejeristelev Ketting

11 Fangel, Hans Jensen U 25.05 1907 18 Snogbæk mejeristelev Snogbæk

12 Lauritsen, Chresten U 08.07 1904 21 Pøl/Nordborg mejerist Ertebjerg

En søn Christen Jensen Fangel født 1878 død 21. aug. 1937

1925 Danmark Folketælling - Christen Jensen Fangel

Land: Danmark: Sønderborg Distrikt: Nybøl Sogn: Sottrup

Husstand

#	Navn	Køn	Fødsel	Ægteskabelig stilling
15.	Fangel, Christen Jensen	M	13. maj 1876	G
16.	Fangel, Christine	K	26. nov. 1876	G
17.	Fangel, Asmus Jensen	M	22. aug. 1910	U
18.	Fangel, Kresten Jensen	M	9. sep. 1914	U

En datter

Anna født 1880, der blev gift med skoleinspektør Solmer, Havnbjerg.

1925 Danmark Folketælling - Jes Lorensen Solmer

Land: Danmark: Sønderborg Distrikt: Nybøl Sogn: Ullerup

Husstand

#	Navn	Køn	Fødsel	Ægteskabelig stilling
1.	Solmer, Jes Lorensen	M	27. april 1877	G
2.	Solmer, Anna	K	7. mar. 1880	G
3.	Solmer, Chatrine Marie	K	27. april 1907	U
4.	Solmer, Jorgen Lorensen	K	22. jan. 1911	U
5.	Solmer, Anna	K	10. juli 1912	U
6.	Solmer, Hans Lorensen	M	21. april 1915	U
7.	Solmer, Ingrid	K	4. feb. 1920	U
8.	Lauritsen, Jens	M	31. okt. 1899	U

Peter Jensen Fangel født 1882, død 17. jun. 1909.,

En søn Jørgen Jensen Fangel født 6. aug. 1889 død 26. aug. 1979 Teglværksarbejder

1930 Danmark Folketælling - Jørgen Fangel Jensen

Land: Danmark Kommune: Ullerupgade: Ullerup

Husstand

#	Navn	Relation til overhovedet	Fødsel
16.	Fangel Jensen, Jørgen	Overhoved	6. aug. 1889
17.	Fangel Jensen, Marie	Hustru	26. nov. 1882
18.	Fangel Jensen, Helga	Datter	26. juni 1917
19.	Fangel Jensen, Hans	Søn	22. april 1920
20.	Fangel Jensen, Jørgen	Søn	3. dec. 1921

Jørgen Fangel fortæller, optages på bånd af Georg Solmer, "Lillsø" Avnbølmark den 7. marts 1972. Tilstede er også Jørgen Fangel's kone, Marie. Afskrives den 20. oktober 2014, så ordret som muligt, af Birreth Solmer, begge børnebørn af Jørgen Fangel's søster Anna, og Jes Solmer Avnbølmark.

Jørgen Fangel Jensen fortæller om sin far

Min far og mor, de blev gift i juli måned 1870, det var lige før den franske krig brød ud. Det har folk nok hørt om, jo. Og de blev gift i Havnbjerg Kirke, og den dag de var i kirken, og de stod foran alteret, og præsten holdt brudetalen, eller hvad jeg må sige. Den præst der viede dem, han havde et mundheld, han sagde altid: bitter død, når der var noget særligt, "bitter død, sont og sont"

Og han stod der og viede dem sammen, og så sagde han: Det ser bitter død lidt sort ud for øjeblikket. Og kirkegængerne de stod op, og kiggede ud af vinduet, for de troede det var regnvej. Så sagde præsten: Ja I ser ud ad vinduet, I tror måske det er dårligt vejr, men jeg mener bitter død mig krigen, sagde han så. Da har der lige været opræk til krigen der i 1870. Og krigen 1870, den gjorde min far med, og kom o da hjem helskindet, jo.

Da så han kom hjem, så skulle han jo til at arbejde, som andre folk skal. Så gav han sig til at fiske, og så fiskede han indtil 1872. I november måned 1872, da var det den her store stormflod hærgede landet heromkring, jo. Og dengang da havde min far og mor jo et hus ude ved Lønsømaj (Lønsømade) på Nordals, og det hus, det mistede de den dag, jo. Jeg tror nok det var den 5. eller 6. november, det husker jeg ikke, men det var i hvert fald først i november. Det begyndte at blæse op om morgenen, fra nordøst, og det blev til orkan inden aften, med regn og sne. Og vandet steg mere og mere, og det hus de havde der i Lønsømaj, det har ligget tæt nede ved vandkanten, "kan æ nok rechen ue" , "OK regne ud) for vandet steg så meget at det begyndte at slippe ind ved "e stoedør" så da var det ved at blive alvorligt, jo. Og dengang da var min far og mor jo unge folk, som næsten lige var blevet gift, og havde en lille dreng på et par måneder, eller hvor gammel han har været. Og min far, han fik så sin kone og den dreng under tag, oppe ved nogle folk oppe i byen Holm, det er en by i nærheden af Lønsømaj, jo. Og hen i mod aften begyndte stormen så at tage af, og det blev omtrent stille, og så skulle min far jo da hen og se hvor deres hus havde stået, og det eneste der var tilbage af det hus, det var cementsoklen, og en stor firkantet, gammeldags kakkellovn. Alt det

andet var der slet ikke noget at se af, det var væk, "væksvummen e hele skit"

Så stod jeg der, sagde han min far: Jeg har ikke andet, end det tøj jeg har på min krop, og et par træskostøvler, og en kone og et barn. Nu var vort hus jo væk, vi skulle jo ha et hjem igen, jo. Penge havde han ingen af, så skulle han ud og tigge tag, dengang var alt jo med stråtag. Så gik han ud og tiggede tag, og det første sted han kom, det var ved præsten i Havnbjerg, han kom ind: "Go dau hr. Pastor, sont og sont, kunn æ it beje om en dok tach" for mit hus er skyllet væk i stormfloden, og nu har jeg slet intet. Jo, sagde han præsten, det kan De godt få, De kan gå ud i loen til karlene, de er ved at tage tag af, og der er min søn ude, så kan De bare sige det til min søn. Så gik min far ud i loen til de karle, "stelt sæ jo for, sont og sont, og snagge med e søn"

Ja, jeg har lige været inde ved din far, og han har sagt at jeg nok måtte få en dok tag. Og den søn han bandede så slemt, så han sagde: "Nej, jen dok tach, det er ingenting. Do ska gu for bandmæ ha tre fie stykke" , Så fik han et stort bundt tag, "og så peckelt han au hjem med det" Men så skulle han jo også ha det tømret sagde han min far, så gik han op til en tømmerhandler i Nordborg, og forklarede ham det som det var; og så sagde tømmerhandleren: Du kan bare hente alt det tømmer du skal bruge, det kan du bare hente her hos mig. Og så når huset er færdigt, så kan du lade huset taksere, så kommer vi nok til rette med resten, jo. "ja, sont gik det"

Så har han jo fået huset bygget igen, og givet sig til at fiske igen, men har vist heller ikke givet den store velstand, jo.

Så var det jo i 1882, da rejste min far til Amerika. Min mor, hun stammer fra Ærø, hun er født i en by der hedder Brejninge, Men nogle af min mors søskende, de har alligevel haft så mange penge skrabet sammen, til de kunne udvandre, og de udvandrede til Californien. Han rejste fra kone og seks børn, til Californien. Og der var en fisker fra Lønsømaj, han sejlede dem over til Aabenraa, i en fiskebåd. Jeg tænker, toget har gået fra Aabenraa til Hamborg, for jeg ved han skulle rejse ud fra Hamborg, det har han fortalt. Og min mor, og mine seks søskende de var nede ved vandet, ved broen, og tage afsked med ham. Og min mor stod med min yngste bror, Peter på armen og vinkede, da han sejlede afsted. Så rejste han til Hamborg, først til Aabenraa jo, så med tog til Hamborg og så med skib til New York. Og så fra New York, tog han med statsbanen til San Francisco, og det tog fire dage. Så fik han jo arbejde, da han der kom til San Francisco, han fik arbejde på et stort gods. "Æ gik ind å det jæ gods, og hen til den jæ mand og stelt mæ for, sont og sont", og ville jo da nok vide hvor jeg skulle være, hvor skal jeg sove i nat? Så sagde godsejeren:" Do kan sove for mæ, hvo do vil, venn hi do bare er hæ morn tile te daue tid" anden besked fik jeg ikke. Og i de seks år han var i Californien, har han aldrig været i en seng, sagde han; de sov i høet.

1888, da rejste han så hjem igen, og da han kom hjem, da havde min mor huset betalt, i Lønsømade. (tante Marie: "Han skegge jo da peng hjem Ja, ja, "han skegge da sefølle peng hjem ve e sie au"Hvor skulle min mor da ellers få penge til at betale huset med, hun sad alene med så mange børn, Så hva det sinn han fik opdaue, te der var en lille landbrugsejendom te salg øwe o Lundsgårdsmark", og det var en ejendom på 9 tønder land, og det blev så mit barndomshjem, jo, der blev jeg så født i 1889.